

Увоз гаса из румунског дела Црног мора у Србију, о чему је Александар Вучић, премијер Србије, прошле недеље разговарао с румунским премијером на скупу у Давосу, био би добар начин да наша земља дође до додатних количина гаса алтернативним путем. Питање је, међутим, на које бисмо количине, и које време, могли да рачунамо, јер много тога зависи од резерви гаса којима Румунија располаже, каже Војислав Вулетић, председник Удружења за гас Србије.

Коментаришући ове најаве премијера, Вулетић објашњава, да је реч о гасоводу који би се градио у дужини од 70 до 80 километара. Цеви гасовода могле би из Румуније да изађу код Арада, у западној Румунији (делом у румунском Банату), а у Србију да уђу код Кикинде.

– Овај гасовод би нам добродошао као прва помоћ у случају несташице гаса преко Украјине, односно Мађарске, куда сада једино и добијамо гас. То, међутим, не би ни приближно биле количине плавог горива које су у нашу земљу требало да стижу „Јужним током”, нити би Србија у овом случају могла да размишља о заради на транзитној такси, али би имала додатних количина гаса за себе, каже Вулетић.

Претпоставља се, каже он, да би у нашу земљу овим правцем стизао домаћи румунски гас, будући да је Румунија једна од ретких земаља која своје потребе задовољава са више од 60 одсто свог гаса.

Вулетић каже, да не треба занемарити ни чињеницу да је Румунија у међувремену дошла и до нових налазишта гаса у Црном мору, што је разлог више да Србија озбиљно почне да размишља о овом алтернативном правцу снабдевања гаса.

Вулетић подсећа да је најаву премијера заправо наставак приче о интерконекцији Србије и потреби да се наша земља повеже с Бугарском код Димитровграда, с

Хрватском код Апатина, а са БиХ смо већ повезани и тако обезбеди себи гас, али и другима у случају хитне потребе.

Упитан који је то гас којим се Румунија снабдева поред својих домаћих количина, Вулетић каже да и Румуни купују руски гас.

Интересантно је да је румунски премијер Виктор Понта, с којим је Вучић разговарао у Давосу, још средином октобра прошле године, дакле, пре званичне потврде Москве, најавио да „Јужног тока” неће бити, додајући да ће производња гаса у Румунији од 2019. бити довољна да покрива потребе Румуније и Молдавије коју већ сада снабдева гасом, под условом да се оправдају прогнозе о резервама гаса у Црном мору.

Прогнозе су да би Румунија од 2020. године могла да постане нето извозник природног гаса с резервама у Црном мору од око 600 милијарди кубика. За експлоатацију ових количина плавог енергента потребно је улагање од 30 милијарди долара.

Како би обезбедили гас и за себе, а и за земље којима је овај енергент потребан, Понта је позвао руководство националне гасне компаније „Трансгас” да гради гасовод према будућим налазиштима у Црном мору и да се прикључи гасоводним пројектима ТАП и ТАНАП који треба у ЕУ да доведу гас из Азербејџана.

На азербејџанском гасном пољу Шах де Низ свечано је положен камен-темељац Јужног гасног коридора (ТАНАП–ТАП), који би требало да буде гасна конекција до Италије, преко Јадранског мора, где би требало да се укључи и Црна Гора, а на који и Србија у перспективи рачуна.

Ј. Петровић-Стојановић

(Политика)